

Arrest

nr. 100 849 van 11 april 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent minderjarig, verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van het district Khogyani (provincie Nangarhar) afkomstig te zijn. U bent een etnische Pashtun. U bent nooit naar school geweest en verklaart de jongere broer te zijn van de in België als erkend vluchteling verblijvende R.(...) S.(...) (O.V. 6.319.224). Uw vader is sinds een zestal jaren vermist. Uw moeder en twee zussen zijn achtergebleven in uw land van herkomst, dat u in oktober van 2011 verliet. Op 9 november 2011 vroeg u in België het statuut van vluchteling aan.

Volgens uw verklaringen woonde u tot uw vertrek uit Afghanistan met uw familie (uw moeder en twee zussen) in het dorp Kabaliano. Uw vader werkte ooit voor een Canadese organisatie en werd vermoedelijk door de taliban omgebracht. Omwille van uw vaders activiteiten voor een buitenlands bedrijf moest ook R.(...), uw oudere broer, in de loop van 2008 het land verlaten. Hij werd in

2009 in België erkend als vluchteling. Sinds uw vaders verdwijning ongeveer zes jaar geleden werd uw familie bijgestaan door Khan, uw oom aan moederszijde, die op nog geen twee minuten stappen van jullie huis woont. De taliban was echter ondertussen ook begonnen u lastig te vallen, daar zij blijkbaar nog steeds op zoek waren naar zowel uw vader als uw broer. U werd zelfs één nacht vastgehouden door hen, en werd vrijgelaten op voorwaarde dat uw broer zich zou aangeven binnen de maand. In het andere geval zouden ze u immers meenemen en dwingen deel te nemen aan de jihad. Dit was voldoende reden voor uw moeder en uw oom om uw vlucht uit Afghanistan te organiseren. Jullie huis werd verkocht en met dat geld reisde u via Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk naar België, waar u op 9 november 2011 asiel aanvroeg. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u de taliban vreest.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een originele taskara voor, uitgegeven in Khogyani op 30 sambula 1390 Afghaanse kalender (21 september 2011 Gregoriaanse kalender).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève niet aannemelijk heeft gemaakt.

Doorheen het gehoor op het CGVS is immers onomstotelijk vast komen te staan dat uw beweerde familieband met de genaamde R.(...) S.(...) allerminst op waarheid berust. Wanneer het gehoor dat destijds van uw zogenaamde broer werd afgenomen, in het kader van zijn eigen asielaanvraag, wordt vergeleken met dat van uzelf, blijken jullie verklaringen onderling immers volslagen inconsistent betreffende de meest basale familiale feitelijkheden. Zo is het wel heel frappant dat uw leeftijd door R.(...) tijdens zijn gehoor op 21 april 2009 wordt geraamd op zeven jaar (zie gehoorverslag CGVS R.(...) S.(...), dd.21/04/2009, p.5), en uzelf volhoudt dat u zeventien jaar oud was op het moment van uw vertrek uit Afghanistan in oktober 2011, feit dat u, nog volgens uw eigen verklaringen, werd ingefluisterd door uw moeder “toen u vertrok” (zie gehoorverslag CGVS, dd.19/09/2012, p.8). Er kan worden aangenomen dat leeftijdsbepalingen binnen de Afghaanse context allerminst nauwkeurig zijn, en dat dus enige foutenmarge in acht dient genomen te worden, maar in dit geval is het leeftijdsverschil – tien jaar op een tijdspanne van nauwelijks tweeënhalf jaar – toch wel aanzienlijk en met andere woorden onverklaarbaar, gebruikmakend van de normale – culturele en menselijke – foutenmarge. Het zwaarwegende karakter van deze ‘fout’ wordt overigens ook door uw voogd onderkend wanneer ze, verwijzend naar uw leeftijd, oppert verrast te zijn geweest “plotseling een 17-jarige voor zich te hebben gekregen” (CGVS, p.15). Overigens verklaarde uw vermeende broer dat u, met uw zeven jaar, de jongste telg van de familie was, daar hij uw zussen immers de leeftijden van elf en negen opplakte (CGVS R.(...) S.(...), p.5). Uzelf houdt daarentegen staande dat uw zussen ten tijde van uw gehoor op het CGVS respectievelijk veertien en elf jaar oud zijn (CGVS, p.8), wat u, gezien uw eerdere bewering zeventien jaar oud te zijn, plotseling ouder maakt dan hen. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden kan u allerminst een afdoende verklaring opdiepen. De bewering dat “het lang geleden is en u alles verward heeft” (CGVS, p.14) houdt geen steek daar het hier verklaringen over de meest fundamentele familiale gegevens betreft. Deze vaststellingen stellen de geloofwaardigheid van uw hoedanigheid van broer van een in België erkend vluchteling danig op de proef. Opmerkelijk is verder ook dat jullie enige oom (CGVS, p.6, p.10 en CGVS R.(...) S.(...), p.4), die jullie bovendien sinds de verdwijning van uw vader onder zijn hoede heeft genomen (CGVS, p.6), door R.(...) als W.(...) wordt aangeduid (CGVS R.(...) S.(...), p.3 en p.4) en door uzelf als K.(...) of K.(...) M.(...) (CGVS, p.5) en, volgens uw verklaringen, door uw moeder ook nog als K.(...) G.(...) (CGVS, p.11 en p.14). Gevraagd of de naam W.(...) u iets zegt, antwoordt u ontkennend en kan u enkel herhalen dat Wazir Ahmadkhel het dorp is waar u bent geboren (CGVS, p.11) en u voor de voeten gooiend dat uw broer uw oom als W.(...) benoemd had, houdt u het andermaal bij een zuivere loochening (CGVS, p.14). Overigens doet u over uw oom nog andere uitspraken die in regelrechte tegenspraak zijn met de eerdere uitlatingen van R.(...). Zo betuigt u dat uw oom geen kinderen had (CGVS, p.10), dat hij “een klein veld” had, waar hij “soms aardappelen, soms tomaten” op verbouwde (CGVS, p.11) en dat zijn huis zich op “geen twee minuten” van jullie huis bevindt (CGVS, p.7). In de versie van R.(...), geschetst tijdens zijn gehoor op het CGVS, heet het dat W.(...) een getrouwde dochter heeft, dat hij gronden heeft waarop maïs werd gecultiveerd door pachters en dat zijn huis zich op 20 minuten loopafstand bevond, in een dorp genaamd Kotgi (CGVS R.(...) S.(...), p.4). Dergelijke flagrante tegenstrijdigheden tussen de uitspraken van uzelf over uw enige oom, en de uitlatingen van R.(...) over dezelfde persoon, kunnen hoegenaamd niet verschoond worden en halen de stelling als zou u de broer zijn van R.(...) volkomen onderuit. Volledigheidshalve dient nog toegevoegd dat de genaamde Khan Gul ook in het relaas van R.(...) ten tonele verschijnt, maar dan als de zakenman uit Jalalabad, die zich jullie huis heeft toegeëigend tegen de som van 9000 dollar, met het doel R.(...) Afghanistan uit te smokkelen (CGVS R.(...) S.(...), p.4). Dit is andermaal in flagrante tegenspraak met uw bewering dat, zoals hierboven reeds aangehaald, Khan Gul de naam was die uw moeder aan

haar broer gaf (CGVS, p.11 en p.14) en dat jullie huis pas werd verkocht “ongeveer één maand voor uw vertrek” (CGVS, p.7).

Bovenstaande opmerkingen stellen uw asielrelaas in een bedrieglijk daglicht. Daar immers uw eigen asielrelaas integraal geënt is op dat van uw vermeende broer R.(...) S.(...) (CGVS, p.4, p.15 en p.23), die zijn vrees op zijn beurt wijt aan de bezigheden van zijn vader, kan er, als gevolg van de hierboven gevoerde argumentatie, met andere woorden geen geloof worden gehecht aan uw eigen asielmotieven, namelijk uw vrees voor de taliban. Bijgevolg moet u de vluchtelingenstatus zoals bepaald in de Conventie van Genève en de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2 a en b van de Vreemdelingenwet geweigerd worden.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken.

Na uw gehoor bij het Commissariaat-generaal dient echter te worden vastgesteld dat aan uw beweerde verblijf in het district Khogyani (provincie Nangarhar) evenmin geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Zo lijkt u zich in uw verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet te hebben gerealiseerd dat uw vermeende dorp van herkomst Kabaliano, of Kabulyan (zie verklaring DVZ, dd.01/02/2012, p.1), zich op minstens 10 kilometer van het dorp Kailagho bevindt (zie informatie in het administratief dossier). Het dorp Kailagho is nochtans het dorp waar R.(...) S.(...) verklaarde te zijn opgegroeid (CGVS R.(...) S.(...), p.2). Tijdens uw gehoor op het CGVS lijkt u dit te willen rechtzetten door staande te houden dat u afkomstig bent van “Kailagho/Kabaliano”, waarbij u preciseert dat “Kailagho de naam van de regio is” en dat “Kabaliano een klein dorp is dat erin gelokaliseerd is” (CGVS, p.5). Dit houdt uiteraard geen steek. Uit onze informatie, waarvan kopie in het administratief dossier, blijkt duidelijk dat Kabaliano (Kabulyan, Kabolyan) en Kailagho (Qelego, Kilagho, Kilaghu, Kilagu) twee, door meerdere hoofdwegen van elkaar gescheiden, plaatsen zijn in het district Khogyani, die elk onafhankelijk van elkaar worden vermeld op de website ‘www.fallingrain.com’. Noch volgens de gegevens op deze referentiesite is het dorp Kabulyan overigens allerminst een klein dorp, zoals u nochtans beweert (CGVS, p.5), maar heeft het integendeel een populatie die die van het dorp Kilaghu overtreft (zie informatie in het administratief dossier). Door het feit dat u uw asielrelaas en overigens ook uw afkomst overduidelijk heeft willen enten op die van R.(...) S.(...), wordt tevens uw ware herkomst in een waas van onbeslistheid gehuld. Nadat het Commissariaat-generaal u overigens haar bedenkingen over de waarachtigheid van uw familiale achtergrond en herkomst voorlegt en u bovendien bedenktijd gunt, samen met uw voogd, blijft u volharden en stelt u zelfs dat u “niet verantwoordelijk bent voor wat uw broer toen verteld heeft” (CGVS, p.15). Deze argumentatie doet de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Khogyani ernstig op de helling staan.

Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat uw kennis over uw district Khogyani erg gebrekkig en vooral heel ondoorleefd is. U blijkt niet alleen vaak vage en onvolledige, maar ook foutieve antwoorden te geven op meerdere zeer elementaire kennisvragen over de streek waar u volgens uw verklaringen uw ganse leven zou hebben gewoond.

Zo is het bevreemdend dat u, gevraagd dorpen op te sommen onderweg van Kabaliano naar de districtshoofdplaats Kaga, een aantal plaatsen op een rij zet die niet op de kaarten kunnen worden teruggevonden (CGVS, p.13 en informatie in het administratief dossier). Nog vreemder wordt het wanneer u wordt verzocht het eerste dorp op te noemen vanuit Kabaliano in de richting van Jalalabad, oftewel de tegenovergestelde richting als bij de vorige vraag. U vangt dan immers aan met “Eiskhel” en dan “Alamkhel”, beiden dorpen die andermaal niet op de kaarten voorkomen, maar gaat dan bovendien verder met dezelfde dorpen op te sommen die verondersteld zijn op de weg naar Kaga te liggen, en vermeldt zelfs Kaga bazaar aan het einde van uw routebeschrijving. Gevraagd of dat wel degelijk in de richting van Jalalabad is, beaamt u dat dit “op de weg ernaartoe is” (CGVS, p.14). Daar Kaga bazaar vanuit Kabaliano geenszins op de route naar Jalalabad ligt, en u bovendien beweert wekelijks naar de bazaar van Kaga te zijn geweest “om te gaan winkelen” (CGVS, p.19), bewijst dit nogmaals dat u allerminst uit het district Khogyani afkomstig bent. Overigens legt u over de lokale geografie nog andere bevreemdende verklaringen af. Zo houdt u, gevraagd naar de naburige districten van Khogyani (of Kaga, naar de naam van de districtshoofdplaats) vol dat “Khogyani bestaat uit de drie districten Pachir Agam, Sherzad en Kaga”. Los van het feit dat deze stelling pertinent onjuist is - hoewel

u nochtans halsstarrig vasthoudt aan de juistheid ervan (CGVS, p.16 en p.17) - doet het Commissariaat-generaal bovendien de verassende vaststelling dat R.(...), uw vermeende broer, dezelfde mening toegedaan was in zijn verklaringen (CGVS R.(...) S.(...), p.2). Dit feit voedt eens te meer het vermoeden dat, behalve uw asielaanvraag, ook uw vermeende herkomst uit het district Khogyani louter gesteund is op wat u werd ingefluisterd door de genaamde R.(...) S.(...), en geenszins op de werkelijkheid. Dat uw tentoongespreide geografische kennis van het district Khogyani en van de provincie Nangarhar allerminst een doorleefde, maar eerder een ingestudeerde indruk wekt, wordt nog verder in de hand gewerkt door uw, nochtans met overtuiging geuite, maar desalniettemin foutieve, beweringen dat het district Deh Bala "in Shinwari" ligt en dat het district Hesarak "dichtbij Jalalabad" ligt (CGVS, p.17). Dit houdt uiteraard geen steek.

Ten slotte doet ook nog een andere uitspraak de wenkbrauwen fronsen. Gevraagd immers of u op de hoogte bent van natuurrampen in uw regio, antwoordt u ontkennend en wanneer het Commissariaat-generaal aandringt en u uitdrukkelijk vraagt of u zich geen overstromingen of aardbevingen herinnert, dist u een recente overstroming in Jalalabad op (CGVS, p.17). Los van het feit dat uw kennis van een overstroming in Jalalabad het CGVS, gezien uw eerdere bewering nooit in die stad geweest te zijn (CGVS, p.14), eerder bevreemdend toeschijnt, dient in dit verband opgemerkt dat er, volgens onze informatie, waarvan kopie in het administratief dossier, wel degelijk een zware aardbeving heeft plaatsgevonden in uw eigen regio. In april 2009 werden vooral de naburige districten Sherzad en Hesarak immers getroffen door twee hevige aardschokken, waarbij, nog volgens onze informatie, tevens ook Khogyani in de klappen deelde. De bewering dan dat u, die nochtans, naar eigen zeggen, gans uw leven in het district Khogyani heeft gewoond (CGVS, p.5), hier niets van zou gemerkt hebben, houdt hoegenaamd geen steek. Zelfs al zou u de schokken zelf niet aan den lijve hebben ondervonden, dan moest u, gezien uw beweringen dat u informatie kreeg van "de mensen van het dorp" (CGVS, p.16), kennis opdeed in de moskee (CGVS, p.18), of zelfs berichten opving op de radio (CGVS, p.19), hiervan op zijn minst op de hoogte zijn geweest. Deze vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw beweerdde herkomst uit het district Khogyani.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerdde afkomst uit het district Khogyani (provincie Nangarhar) geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw nood aan subsidiaire bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielaanvraag de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielaanvraag aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielaanvraag een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielaanvraag tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de asielaanvraag geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotiveerders en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een asielaanvraag redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielaanvraag en vluchtmotiveerders. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een asielaanvraag heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante

elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u ook de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De taskara die u voorlegt kan aan de bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Documenten ter ondersteuning van een asielaanvraag kunnen enkel als bewijs worden aanvaard, indien ze dienen ter ondersteuning van plausibele en coherente verklaringen. Gezien uw bedrieglijke verklaringen over uw herkomst kan aan uw taskara geen waarde worden gehecht. Bovendien geeft de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie aan dat frauduleuze identiteitsdocumenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Afghaanse steden of in Peshawar (zie informatie in het administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenverdrag), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 49/2 en volgende, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) alsmede de uitvoeringsbesluiten van de vreemdelingenwet. Verzoeker is formeel en geeft aan wel degelijk de broer te zijn van R.S.. Tevens kondigt verzoeker aan dat hij met medewerking van zijn voogd een DNA onderzoek heeft laten uitvoeren waarvan hij de resultaten in de loop van de procedure zal bijbrengen. Volgens verzoeker zal, in zoverre de verwantschap tussen verzoeker en zijn broer door DNA onderzoek wordt bewezen, de volledige motivering en conclusie door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen irrelevant zijn en dringt zich bijkomend onderzoek op.

Ter terechtzitting d.d. 15 maart 2013 legt verzoeker een deskundigenverslag neer opgesteld door Dr. Cassiman d.d. 18/01/2013 en stelt verzoekers raadsman dat hieruit onomstotelijk blijkt dat verzoeker en de heer R.S. broers zijn.

2.2. Gelet op het door verzoeker neergelegde deskundigenverslag waaruit blijkt dat verzoeker en de heer R.S. biologisch verwant zijn met een zekerheid van 99,99936%, kan de verwantschapsband niet meer worden ontkend.

De Raad kan echter geen geloof hechten aan verzoekers verklaringen steeds bij zijn moeder en later bij zijn oom in het district Khogyani in Afghanistan te hebben gewoond en Afghanistan te hebben verlaten omdat de taliban van hem verwachtte dat hij zijn broer zou opsporen en hij anders in diens plaats bij de taliban zou moeten gaan werken. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn enige oom (stuk 5, gehoorverslag, p. 6, p. 10; stuk 16, gehoorverslag R., p. 4), die verzoeker en zijn broer sinds de verdwijning van hun vader heeft geholpen (stuk 5, gehoorverslag, p. 6), door zijn broer als W. wordt aangeduid (stuk 16, gehoorverslag R., p. 3, 4) en door verzoeker K. of K. M. wordt genoemd (stuk 5, gehoorverslag, p. 5) en, volgens verzoekers verklaringen, door zijn moeder ook nog K. G. wordt genoemd (stuk 5, gehoorverslag, p.11, 14). Gevraagd of de naam W. verzoeker iets zegt, antwoordt hij ontkennend en kan hij enkel herhalen dat Wazir Ahmadkhel het dorp is waar hij is geboren (stuk 5, gehoorverslag, p. 11). Wanneer verzoeker wordt verteld dat zijn broer diens oom als W. benoemd had, houdt verzoeker het andermaal bij een zuivere loochening (stuk 5, gehoorverslag, p. 14). Overigens doet verzoeker over zijn oom nog andere uitspraken die tegenstrijdig zijn met de eerdere uitlatingen van zijn broer. Zo stelt hij dat zijn oom geen kinderen had (stuk 5, gehoorverslag, p. 10) en dat diens huis zich op “geen twee minuten” van hun huis bevond (stuk 5, gehoorverslag, p. 7). Verzoekers broer verklaarde echter dat hun oom een getrouwde dochter heeft en dat diens huis zich op 20 minuten loopafstand bevond, in een dorp genaamd Kotgi (stuk 16, gehoorverslag R., p. 4). Dergelijke flagrante tegenstrijdigheden tussen de uitspraken van verzoeker over zijn enige oom en de uitlatingen van zijn broer over dezelfde persoon, doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

Volledigheidshalve dient nog te worden toegevoegd dat de genaamde K.G. ook in het relaas van verzoekers broer opduikt, maar dan als de zakenman uit Jalalabad, die zich het ouderlijk huis heeft toegeëigend tegen de som van 9000 dollar, met het doel R. Afghanistan uit te smokkelen (stuk 16, gehoorverslag R., p. 4). Dit is opnieuw tegenstrijdig met verzoekers beweringen dat, zoals hierboven reeds aangehaald, K.G. de naam was die zijn moeder aan haar broer gaf (stuk 5, gehoorverslag, p.11, 14) en dat het ouderlijk huis pas werd verkocht ongeveer één maand voor verzoekers vertrek (stuk 5, gehoorverslag, p. 7).

De Raad stelt tevens vast dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde afkomstig te zijn van het dorp Kabaliano, of Kabulyan (stuk 12, verklaring DVZ, p.1), dat zich volgens de informatie die zich in het administratief dossier bevindt, op minstens 10 kilometer van het dorp Kailagho bevindt. Het dorp Kailagho is nochtans het dorp waar verzoekers broer verklaarde te zijn opgegroeid en te hebben gewoond tot aan zijn vertrek (stuk 16, gehoorverslag R., p. 2). Verzoeker verklaarde zelf dat zijn broer steeds bij hem en zijn moeder heeft gewoond tot aan zijn vertrek (stuk 5, gehoorverslag, p. 8). Uit de informatie die zich in het administratief dossier bevindt, blijkt duidelijk dat Kabaliano (Kabulyan, Kabolyan) en Kailagho (Qelegho, Kilagho, Kilaghu, Kilagu) twee, door meerdere hoofdwegen van elkaar gescheiden, plaatsen zijn in het district Khogyani, die elk onafhankelijk van elkaar worden vermeld op de website 'www.fallingrain.com'. Wanneer verzoeker werd gevraagd dorpen op te sommen onderweg van Kabaliano naar de districtshoofdplaats Kaga, zet hij een aantal plaatsen op een rij die niet op de kaarten kunnen worden teruggevonden aanwezig in het administratief dossier (stuk 5, gehoorverslag, p. 13).

Gelet op voorgaande vaststellingen maakt verzoeker niet aannemelijk steeds bij zijn moeder, broer en later bij zijn oom in het district Khogyani in Afghanistan te hebben gewoond en Afghanistan te hebben verlaten omdat de taliban van hem verwachtte dat hij zijn broer zou opsporen en hij anders in diens plaats bij de taliban zou moeten gaan werken.

Waar verzoekers raadsman ter terechtzitting ter verschoning van deze vaststellingen opwerpt dat "*verzoeker is beginnen flippen*" op het ogenblik dat tijdens het gehoor werd aangegeven dat de dossierbehandelaar op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet geloofde dat verzoeker de broer was van R., merkt de Raad op dat bovenstaande vaststellingen gebaseerd zijn op verzoekers verklaringen die hij aflegde vooraleer de dossierbehandelaar verzoeker met zijn vermoeden confronteerde (stuk 5, gehoorverslag, p. 15). De door verzoekers raadsman aangegeven verschoningsgrond is dan ook ontoereikend om voormelde vaststellingen te weerleggen of te verklaren.

2.4. Gelet op wat voorafgaat maakt verzoeker zijn beweerde herkomst uit het district Khogyani, in Afghanistan niet aannemelijk. Aangezien aan verzoekers beweerde herkomst geen geloof kan worden gehecht, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan het asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekers aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het Vluchtelingenverdrag.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar zijn nationaliteit niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Te dezen dient te worden opgemerkt dat het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen het land van herkomst onontbeerlijk is om uit te sluiten dat verzoeker hetzij afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is, hetzij ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door geen duidelijkheid over zijn feitelijke herkomst te verschaffen. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF